

— Μωρὲ σκοτώθηκαν ἡ γυναῖκες στὴ σκάλα ! κραυγάζει ὁ ἀνελθὼν. Νεκρικὴ ὄψις, εἰς τὴν φωνὴν ταύτην διεχύθη ἐπὶ πασῶν, θρῆνος δὲ καὶ κοπετὸς ἐπλήρωσε τὸ γυναικεῖον. Σπεύδει πρὸς τὴν κλίμακα ἀναζητῶν τὴν σύζυγόν του καὶ φρικῶδες θέαμα πλήττει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γόοι θρηνῶδεις καὶ ὑπόκωφοι στεναγμοὶ ἐσχάτης ἀγωνίας ἠκούοντο πανταχόθεν.

Προχωρεῖ, ἀλλ' ἀποφράσσουσι τὰ βήματά του σωρεῖται πτώματων. Πρὸ τῆς θύρας, εἰς ὕψος ἴσον αὐτῆς, ἐκείντο ἀλλεπάλληλα ἐστιβασμένα γυναικῶν καὶ παιδῶν ἀναμειχθέντα σώματα. Ἦτο ἀδύνατον ν' ἀνοιχθῇ. Ἐν τούτοις ἐξῶθεν κατεγίνοντο νὰ θραύσουν διὰ πελέκων τὴν θύραν. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ δὲ αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ συμβάντος εἶχε παρέλθει ἡμίσεια καὶ πλέον ὥρα.

Τέλος ἀνοίγεται ἡ θύρα κατακερματισθεῖσα. Σύρουσι, σύρουσι πτώματα καὶ λειποθύμους καὶ ὁ ὄγκος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπινος δὲν ἤλαττοῦτο. Ἦτο φρικτὴ ἡ θέα τῶν νεκρῶν καὶ ἀγρία ἡ ὄψις ἡ ἐκ τῆς ἀγωνίας. Κεφαλαὶ τε θραυσμένοι, σώματα ἡμίγυμνα, μορφαὶ μαῦραι, πληγαὶ χιναῖνες, διαστροφὰι προσώπων, μαστοὶ πεπιεσμένοι ἐν τοῖς στήθεσιν, ἰδοὺ ἐν βραχυλογίᾳ τὸ ἐλεεινὸν θέαμα.

Οἱ θρῆνοι πληροῦσι τὸν ναὸν καὶ τὴν πλατεῖαν πᾶσαν. Ὁ σύζυγος ἐπικαλεῖται τὴν σύζυγον, ὁ μνηστὴρ τὴν μνηστῆν, τὰ τέκνα τῶν αἰ μητέρες, ἀδελφὸς τὴν ἀδελφὴν, κλαίουσιν, τρέμουσιν πάντες καὶ ἐρωτῶσιν ἀλλήλους με ὑποτραυλίζουσιν φωνὴν περὶ τῶν συγγενῶν τῶν. Ἐξήχθησαν πλεῖστα γυναικῶν πτώματα καὶ παιδῶν καὶ πλεῖσται ψυχορραγοῦσαι. Μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον ἠριθμήθησαν 12 νεκροὶ, ὁ δὲ ναὸς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς παρίστα οἰκτρὸν θέαμα. Ἐνδύματα ἐσχισμένα, χρυσὰ κοσμήματα, πῖλοι γυναικεῖοι, ὑποδήματα καὶ ἄλλα ἐπλήρουν αὐτὸν, τὸ δὲ αἷμα ἤχνιζεν ἐτι ἐπὶ τῆς κλίμακος.

Τίς τόρᾳ ὁ αἷτιος τῆς φρικῶδους ταύτης σκηνῆς ; Οἱ παππάδες καὶ οἱ ἥρωες Μιχαὴλ Ἀγγελοὶ, οἱ τὴν θύραν τοῦ γυναικεῖου ξιφῆρεις φρουροῦντες κλητὴρ καὶ στρατιώτης.

Ὡ Ζωοδόχος Πηγὴ, πρέπει νὰ μετονομασθῇ Νεκροδόχος !

Παλιάνθρωπος.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ἐταράχθη ἐκ τοῦ ἄρθρου ἡμῶν. Ἐταράχθησαν δηλαδὴ ὅχι τὰ καθάρματα, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς κατὰ καταλόγους ἐκβάλλονται. Ἐμάθομεν δ' εὐχαρίστως ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ὑποβάλλονται πρὸς ἀποβολὴν δύο ἔτι κατάλογοι. Ἐταράχθησαν οἱ φιλότιμοι ὑπαξιωματικοί, ὧν πολλοὶ φίλοι μας, καὶ οἱ μεταξὺ τῶν χωροφυλάκων τίμιοι ἄνδρες. Τοῖς συγχαίρομεν αὐτῶν πάντοτε θὰ εἴμεθα φίλοι καὶ ἐκτιμηταί· θ' ἀπολαμβάνωσι πλήρη καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψίν μας. Μᾶς διαβεβαίωσαν ὅτι πρῶτοι αὐτοὶ θέλουν τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς χωροφυλακῆς. Ἐὰν ἡ δημοσιογραφικὴ μας δύναμις δύναται νὰ τοῖς παρᾶσχῃ συνδρομὴν τινα, τοῦτο εὐχαρίστως θέλομεν τὸ πράξει· διὰ τοῦτο προσεχῶς, θέλομεν ἀσχοληθῇ ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς ἀναμορφώσεως τῆς χωροφυλακῆς.

ΘΕΑΜΑ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣῃ

(Τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)

Ἡ Λάρισα ἡ πτωχὴ, μέχρις ἀπελπισμοῦ, εἰς θεάματα πόλιν, μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς ὡς καταβάλλει ὁ Διευθυντὴς τοῦ προτύπου Δημοτικοῦ Σχολείου, Νομαρχιακὸς Δημοδιδάσκαλος καὶ Ἐπιτηρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Βλάσσης, σχεδὸν καθημέραν περιφέρων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔδοντας διάφορα ἄσματα, ἔσχε τὴν τύχην προχθὲς νὰ ἴδῃ ἐν τῶν σπανιωτέρων θεαμάτων.

Ἐπέστρεφεν ἐκ Μεδινᾶς καὶ Μέκκας προσκυνητῆς, Λαρισσαῖος Τοῦρκος, εἰς ἐκ τριῶν, μεταξὺ πέντε, διαφυγόντων τοὺς ἐκ τῆς χολέρας καὶ τοῦ ταξιδίου κινδύνους καὶ εἶχον ἐξέλθει εἰς προὔπαντησιν αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς τὸν Βόλον πύλιν τῆς πόλεως ὁ Μουφτῆς τῶν Ὀθωμανῶν, πολλοὶ Ὀθωμανοὶ καὶ πλεῖσται Ὀθωμανίδες. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ φαίνεται τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς αἱ Ὀθωμανίδες ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερνικήσωσι τοὺς περιορισμοὺς τοῦ χαρμεῖου καὶ οὕτω ἀθρόαι συνέρρευσαν πρὸς τὴν πύλιν τοῦ Βόλου καλύψασαι τὸ περὶ τὴν πύλιν πρόχωμα καὶ τὰ περὶ τὰ μέρη. — Οὐδέποτε, ὡς ἐλέγετο, ἐγένετο τοσούτη συνάθροισις γυναικῶν ἐπὶ οἰουδήποτε θεάματος ἐνταῦθα. — Ἐπὶ τοῦ προχώματος ἀμφιθεατρικῶς ἐκάθηντο εἰς πέντε σειρὰς αἱ Ὀθωμανίδες ἐπιμελέστατα μὲν τὸ πρόσωπον αὐτῶν καλύπτουσαι, ἀμελέστατα δὲ τοὺς πόδας, περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας. — Μεταξὺ τοῦ ἀθροίσματος ἐκεῖνου τῆς γυναικεῖας σαρκὸς, ἐνῶ ἐβλεπέ τις κάτωθεν ὁμβρέλας μᾶτια κατὰμυρα, τὴν σφοδρότητα τῶν παθῶν διὰ τῆς ὑγρότητος αὐτῶν καταδεικνύοντα, ἐβλεπε ἀφ' ἑτέρου πόδα καὶ γάμπαν ἀξίαν προσοχῆς, πλὴν διὰ φοβεροῦ ὑποδήματος καὶ φοβερωτέρας κάλτσας καλυπτομένην. — Διότι εἶνε ἀξία παρατηρήσεως ἡ μεγάλη προσοχὴ ἣν καταβάλλουσιν αἱ Ὀθωμανίδες ὅπως καλύπτωσι τὸ πρόσωπον αὐτῶν, μεγαλειτέρα δὲ ἡ ἀμέλεια ἣν δεικνύουσι ὅπως καλύπτωσι τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματός των, ἀποκαλύπτουσαι εὐκολώτατα τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ ὅπως καλύψωσι τὸ πρόσωπόν των.

Ἐνῶ λοιπὸν τὸ πλῆθος συνεπυκνῶτο περὶ τὸν Μουφτὴν, ἐφάνη εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ ὁμιλος ἀνθρώπων ἔδόντων ἀμὰνὲ τινά· ἦσαν οἱ φίλοι καὶ οἰκετοὶ τοῦ Χατζῆ καὶ ἐξῆλθον πρὸς προὔπαντησιν αὐτοῦ εἰς μεγαλειτέραν ἀπόστασιν. Ἐφερον αὐτὸν πρὸ τοῦ Μουφτῆ ὅστις καὶ ἐναγκαλισθεὶς ἐφίλησεν αὐτόν. — Ἐκ τῆς πόλεως ἐπίσης ἐφάνη ἐρχόμενος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁμιλος ἀνθρώπων μετὰ σημαίας· ἦν δὲ ἡ ἱερὰ τῶν σημαῖα αὕτη φέρουσα ἐπὶ πρασίνου ἐδάφους δι' ἐρυθροῦ χώματος ἀναγεγραμμένους διαφόρους ῥήσεις τοῦ Κορανίου, ἐψάλη ὑπὸ τοῦ Μουφτῆ τότε εὐχὴ τις συγκινήσασα τὸ πλῆθος καὶ αὐτὸν τὸν Χατζῆν μέχρι δακρύων, τοῦ ἡλιοκαοῦς προσώπου τοῦ ὁποίου ἐβλεπέ της ἐξωγραφισμένους τοὺς κόπους καὶ τὰς στερήσεις τοῦ ταξιδίου.

Μετὰ τῆς εὐχῆς ἐτελείωσε καὶ ἡ τελετὴ. — Ἐνῶ δὲ οἱ περὶ τὸν Χατζῆν ψάλλοντες ἀμὰνὲ διευθύνοντο εἰς τὴν πόλιν, ὁ συρφετὸς ἐκεῖνος τῶν φερετζέδων ἤρξατο κινούμενος· αἱ Ὀθωμανίδες διευθύνοντο πρὸς τὸ χαρμελίκι, ὅθεν πρὸς στιγμὴν ἐξῆλθον, ὅπως ἀφήσωσι ἐλευθέραν τὴν φαντασίαν των εἰς τὰ ὄνειρα, τὰ ὁποῖα ἐκάστη ζωηροτέρα, ἀναλόγως τῆς σφοδρότητος τῶν ἐπι-

θυμῶν της, ἡδύνατο νὰ πλάσῃ· ὅθεν συχνοὶ ἠκούοντο οἱ κτύποι τῶν θυρῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς τουρκικῆς λέξεως αὐτῇ ἦν πάντες οἱ ἐν Λαρίσσει ἢ ἐν πόλει Τουρκικῇ ζήσαντες κατ' ἀνάγκην ἔμαθον.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

Τὸ κόκκινο ἐπὶ τῶν παρειῶν δεσποινίδος εἶναι ἡ ἐρυθρὰ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως τῆς αἰδοῦς.

Ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἀκούνε ἀπὸ λόγια, εἶναι οἱ κουφοί.

Ὁ φόβος εἶναι εἶδος μικροσκοπίου μεγεθύνοντος τὸν κίνδυνον.

Ὁ ἔρως, κυρίαί μου, εἶναι χεῖμαρρος· διὰ νὰ τὸν σταματήσητε πρέπει νὰ τοῦ ἀνοίξητε μίαν..... κοίτην.

Ἀνέκαθεν ἐπίστευσα ὅτι ἂν ἐγεννώμεθα πεντηκονταετῆς, θὰ ἤρχόμεθα εἰς τὸν κόσμον μὲ πλειοτέραν πεῖραν.

Ἄν ἐπρόκειτο νὰ μὲ κάψῃ τίποτε, προτιμῶ τὸν καφέ μου ἀπὸ μίαν γυναῖκα.

Ὅσοι χαριεντίζονται μὲ γυναῖκα προσωπιδοφόρον τοὺς παρομοιάζω μ' ἐκείνους ποῦ ἐτοιμάζονται νὰ φάγουν μπριζόλα, χωρὶς νὰ ξεύρουν ἂν ἦναι ἀπὸ βῶδι ἢ ἀπὸ ἄλλο.

Ἀρχίζω νὰ δικαιολογῶ τοὺς ζητοῦντας νὰ ἐξεύρωσι τὸ ἀεικίνητον, ὅταν ἀκούω τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Λομβάρδου.

Πολλοὶ θέτουν πολλάκις τὴν τιμὴν των ἐπὶ τοῦ τᾶπητος· τοιοῦτοτρόπως, εἶναι τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ποδοπατοῦν.

Ἡ κοκεταρία εἶναι τὸ ὀρεκτικὸν τοῦ ἔρωτος.

Ὁ ἄνεμος εἶναι Κώστας ὁ Σκουπιδᾶς τῆς οὐρανίου ὀδοποιίας.

Τὸ εὐαγγελικὸν ἐκεῖνο· ὅτι οἱ πρῶτοι ἔσονται τελευταῖοι διαψεύδεται ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ὁποίων οὐδέποτε ὁ πρῶτος ἐραστής εἶναι καὶ ὁ τελευταῖος.

Προτιμῶ νὰ πάρω γυναῖκα μὲ μικρούλα παρὰ μὲ μεγάλη· διότι ἀπὸ δύο κακὰ ἐκλεγόμεν πάντοτε τὸ μικρότερον.

Commerson

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΕΙ ΕΝ ΣΥΡΩ.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ

(Τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 263.)

Συνεδρίασις τῆς 23 Μαρτίου 1882.

Ἀπαντες οἱ τῆς προτεραιᾶς κατέλαβον τὰς θέσεις των ἐν ταραχῇ καὶ κονιορτῷ, ὁ δὲ πρόεδρος Ξενοῦδάκης, γύπαιον περιέφερε βλέμμα ἀνὰ τὴν αἴθουσαν, ἐπισκοπῶν τὰς ἐν αὐτῇ ὑπάρξεις.

Τὶ νὰ σοὶ εἰπῶ. Τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἦτο κατὰ τοῦτο ὑποπτον, καθόσον τὴν προτεραιάν δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸ κοινομήρῃ. Τί λέτε; Ἐμεσολάβησε μία ὅλη νύξ. Καὶ «ἡ νύκτα ἐπίσκοπον γεννᾷ, κ' ἡ αὐγὴ Μητροπολίτην.» Ἐστὼ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ἢ ἐν μιᾷ νυκτὶ δημιουργία δέκα ἐπισκόπων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ πληρεξούσιός του Δικηγόρος του, Χατζηδάκης, ἀνέρχεται τὸ ἀνύπαρκτον βῆμα. Αὐτός, ὅστις «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνων» αὐτὸς ἐπὶ ὥρας λαλεῖ, λαλεῖ, λαλεῖ, διὰ νὰ λαλήσῃ.

Ἐὰν ὁ Χατζηδάκης δὲν ἦτο ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Ξενοῦδάκη ἐν τῇ Βουλῇ καὶ Ἀδαμάντιος Ἀδάμας, ὁ Πρόεδρος θὰ τοῦ ἀφήρει τὸν λόγον. Ἀλλὰ ν' ἀφαιρέσῃ ὁ Ξενοῦδάκης τὸν λόγον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του; Πῶς;

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τί θέλει ὁ Χατζηδάκης; Ν' ἀναμασᾷ μόνον τὴν λέξιν τόπος μας καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἄγνοῦ πόσαι πόλεις τῆς ἀρχαιότητος διαφιλονείκῃσαν τὸν Ὀμηρον, πλὴν, μὲ τὸν Ἀδάμαντα, οὐκ ὀλίγους, ὡς τόπους του, διαμφισβητεῖ ὁ Χατζηδάκης. Εἶναι τόπος του, ἡ Σύρος, τόπος του ὁ Ἀδάμας, τόπος του ἡ Κρήτη, τόπος του ἡ Μῆλος. Καὶ τῆς μὲν αὐτοχειροτονεῖται ἀρχηγὸς τῶν ἐργατῶν, ἐν ἡμέραις λιμοῦ, τῆς δὲ θέλει ἰδιὸν Βουλευτὴν, τῆς τρίτης εἶναι τέκνον ὑπὸ τὴν δουλείαν, καὶ τῆς τετάρτης κομματάρχης φατριάζων. Νὰ τοὺς χιλιάσῃ τοὺς τόπους του.

Τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Δικηγόρος καὶ γαμβρὸς τοῦ Διευθυντοῦ Κεχαγιᾶ Σπυρίδων Εὐλάμπιος.

Ἀλλὰ τί συμβαίνει; Ὅλοι προσέχουν. Ὅλοι ἀλληλοθεωροῦνται, ὅλοι δὲν πειθονται εἰς τὰ ὥτά των.

Ὁ Εὐλάμπιος ὑποστηρίζων τὴν ἐν τῷ τέλει τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. Σκουλοῦδου αἵτησιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συνελεύσεως ἐπὶ 15 ἡμέρας, προτείνει ὅπως ἡ συνέλευσις ἀναβληθῇ μόνον ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ὅπως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο συστήθῃ ἐξαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων ξένων ὅπως καὶ τῷ Κ. Σκουλοῦδου καὶ τῇ Ἀτμοπλοίᾳ, οἵτινες νὰ προσπελάσωσι καὶ τῷ μὲν καὶ τῇ δὲ, καὶ, ἢ ἐπιφέρωσι συμβιβασμὸν τινα, ἢ φέρωσιν εἰς πέρας τὴν τοῦ Κ. Βαφιαδάκη ἰδέαν περὶ αὐξήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς ἐταιρείας, ἂν ἐμεσολάβησεως ξένων προσώπων καὶ χρυσοκονθάρων. Προκαλεῖ δὲ εἰς ἀπάντησιν καὶ τὸν Κ. Σκουλοῦδου, ἂν συναινῇ, νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα περὶ ἀναβολῆς εἰς ψηφοφορίαν.

Ἄλλ' εἶναι μεσημβρία. Ὅλοι ἐγείρονται καὶ ζητοῦν διακοπὴν ὀλίγων λεπτῶν, ὅπως γευματίσωσιν. Οἱ ἱατροὶ μαρτύρουνται ὅτι ἀντιφάσκει εἰς τοὺς ὑγειεινοὺς κανόνας, τὸ κρίνειν νηστικάτα περὶ ἀτμοπλοικῶν καὶ ἀποφασίζειν. Οἱ δικηγόροι ἐπίσης παραπονοῦνται ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀγορεύσωσι. Νηστικὸ ἀρκούδι, τί χορὸν θὰ κάμῃ. Μόνοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀτμοπλοίας, καὶ οἱ οἱ